

[Albrechtsen]

Tyrkiet, og det er intet mindre end en skandale.

Nu siger hr. Ole Espersen, at der ikke foreligger nogen grænser lovgivningsmæssigt, men at der nu bliver nogle grænser. Det, der interesserer mig, er imidlertid, om der reelt sker en udvidelse, om det var det, ministeren mente. Og så må jeg spørge ministeren: er det rigtigt forstået, at det, ministeren siger, er, at der i øjeblikket er en praksis, og denne praksis giver denne nye formulering mulighed for at udvide. Sådan har jeg forstået ministeren. Og så vil jeg godt spørge hr. Ole Espersen: hvis ministeren svarer bekræftende på det spørgsmål, jeg har stillet her, mener Socialdemokratiet så fortsat, at det er forsvareligt at skride til afstemning nu?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der er vist ingen grund til at gentage, hvad jeg sagde før, for det havde hr. Albrechtsen forstået rigtigt, og hvis han skulle være i tvivl, var det, jeg henviste til, Udenrigsministeriets skrivelse af 14. maj, side 2 øverst.

I disse spørgsmål om, hvordan en lovgivning skal anvendes, og hvordan den skal formuleres, er det vel naturligt at vende tilbage til den dag, da lovforslaget blev udarbejdet, og navnlig når spørgsmålene stilles til mig, må jeg sige, at det ikke er mig, der har udarbejdet beslutningsforslaget, det er Det Radikale Venstre og folketingsudvalget, men jeg er selvfølgelig villig til at besvare de spørgsmål, man ønsker at stille, når jeg på grundlag af beslutningsforslaget udarbejder et lovforslag.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Man må bare konstatere, at det, som vi til at begynde med troede skulle være et forslag, der begrænsede våbeneksportmulighederne, nu er blevet – sådan opfattes det i hvert fald af den regering, der selv skal administrere det et lille stykke tid endnu, forhåbentlig kortvarigt – en udvidelse af de samme muligheder, og det vil jo faktisk være regeringen, der via sin ret til at administrere bestemmer, hvad der bliver indholdet af det. På det grundlag må vi sige, at hvis man ikke vil være med til at præcisere det, så tvinger man VS til at undlade at stemme til dette forslag.

Vi kan ikke tage ansvaret for, at dette i realiteten giver den borgerlige regering mulighed for at foretage en udvidelse af det, som det hele gik ud på at begrænse.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne endnu en gang advare hr. Albrechtsen imod at glemme forudsætningerne, for hvis man gør det, kommer man til nogle skøre konklusioner.

Det er klart, at kredsen af lande, der kan modtage våben, er blevet udvidet i forhold til det oprindelige beslutningsforslag fra Det Radikale Venstre, men ikke i forhold til den gældende tilstand; dér er det klart en begrænsning.

Om man kan eksportere våben til Tyrkiet, afhænger som altid af, hvilken stilling dette Folketing og dets efterfølgere kan mande sig op til at tage og give regeringen besked om. Hvis Folketinget mander sig op til at sige: i Tyrkiet sker der ting, vi ikke kan lide og ikke kan godkende, og som ikke er i overensstemmelse med FN-pagten, så kan der ikke ske nogen udvidelse, og denne beslutning kan naturligvis ikke tages i dag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Ja, det blev det jo ikke nemmere af. Hvis jeg har opfattet justitsministeren rigtigt, så svarede han hr. Albrechtsen, at der var tale om en udvidelse i forhold til gældende praksis, og nu siger hr. Bernhard Baunsgaard, at der er tale om en udvidelse i forhold til det oprindelige beslutningsforslag. Så vidt jeg forstod hr. Ole Espersen, tog han ikke rigtig stilling til spørgsmålet.

Nu vil jeg så godt bede justitsministeren om at meddele, om han er enig i hr. Bernhard Baunsgaards udlægning. Og er ministerens udlægning af beslutningsforslaget foreneligt eller uforeneligt med hr. Bernhard Baunsgaards udlægning vedrørende eksportmulighederne?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingets beslutning